

[Skatteministeren]

Det er regeringens opfattelse, at med den aftale, der er truffet med kommunerne, er der fundet en fuldt forsvarlig model også for ligning af de store virksomheder.

Der er truffet aftale med kommunerne om, at der skal iværksættes nogle mekanismer, som giver større sikkerhed for effektivitet og ensartethed i ligningen, navnlig på virksomhedsområdet.

Jeg ved ikke, om jeg misforstod fru Pia Gjellerup, men det kan jeg måske få afklaret, for fru Pia Gjellerup kunne misforstås sådan, at Socialdemokratiet i virkeligheden vil have statsliggjort og centraliseret erhvervsligningen. Det vil selvfølgelig interessere mig at høre, om det skulle være tilfældet. Jeg tror, det må bestå i en misforståelse, og jeg vil i hvert fald fraråde en sådan ordning.

I de forslag, der her er fremsat, er der indeholdt redskaber til effektivisering af ligningsindsatsen gennem et intensiveret samarbejde mellem kommunerne og de statslige regionale skatte- og toldenheder. Også det forhold, at staten overtager arbejdsgiverkontrollen, vil i virkeligheden indirekte være med til at give en indsigt i erhvervsligningen, som gør det fuldt forsvarligt, at også erhvervsligningen fortsat ligger i kommunerne.

Endelig er det sådan ifølge forslaget, at hvis ligningsrådet mener, at en kommune ikke udfører fuldt forsvarlig ligning f.eks. af store virksomheder, kan ligningsrådet pålægge kommunen at få dette arbejde udført eksternt.

Så har der været en ordveksling om kontakten mellem borgere og myndigheder. Især hr. Stavad interesserede sig meget for, om borgerne nu var afskåret fra sådan på uformel vis at søge tvivlsspørgsmål afklaret.

Jeg undrer mig lidt over den diskussion. Jeg synes, det var en sær form for formalisme, der blev præsenteret. Selvfølgelig vil det også, hvis dette forslag bliver gennemført, være sådan, at hvis en borger er usikker på et bestemt skatte-spørgsmål, kan man gribe telefonen og ringe hen til sin skatteforvaltning og få de tvivlsspørgsmål afklaret. Det er jo overhovedet ikke forandret med de forslag, der ligger her. Men det er betryggende for borgerne, når en klagesag skal behandles, at der skal laves en skriftlig sagsfremstilling, som borgeren har medindflydelse på, for det vil da give den enkelte borger større sikkerhed for, at de ligningskommis-

sionsmedlemmer, der skal behandle klagesagen, behandler den på grundlag af nogle oplysninger, som borgeren er enig i. Det er da klart, det er en betryggelse for borgeren, og derfor forstår jeg slet ikke den kritik, der har været rejst af det punkt.

Endelig har der været en diskussion om spørgsmålet om personalereduktion. Det er rigtigt, at i den aftale, der er truffet med kommunerne, er det forudsat, at der over de næste fire år skal spares 5.000 ansatte i de kommunale skatteforvaltninger. De 3.000 er der sat adresse på – ja, det er forkert at sige, at de 5.000 alene skal findes i de kommunale skatteforvaltninger, men de skal findes i den kommunale og statslige skatte- og afgiftsforvaltning under ét. Af disse 5.000 er der sat adresse på de 3.000, idet 1.000 skal findes gennem rationalisering i den statslige del af administrationen, og de 2.000 skal findes ved rationalisering i den kommunale del af administrationen. De sidste 2.000 skal findes ved, at vi her i Folketinget leverer den vare, der hedder at gøre skattelovene enklere. Jeg kan forsikre om, at det ikke bliver nogen nem opgave, men det må da være naturligt nok, at der i takt med, at vi gennemfører regelforenklinger på skatteområdet, også gennemføres personalebesparelser. Alt andet ville da være forkert, og det er altså det, der er aftalt med kommunerne.

Jeg forstår egentlig ikke fru Pia Gjellerups og hr. Jens Thofts kritik af den del af aftalen om, at der gennemføres rationaliseringer, bedre udnyttelse af edb-teknik og andre arbejdsmetoder osv. Skulle det så virkelig være udelukket at gennemføre personalebesparelser i takt med det? Det er helt uforståeligt for mig, at det kunne være et mål i sig selv at opretholde det nuværende antal ansatte i skatte- og afgiftsforvaltningen. Jeg kan i øvrigt i den forbindelse henvise til, at jeg har lyttet til en hel del borgmestre, som har fortalt om, hvordan de har gennemført slankninger af deres skatteforvaltninger allerede, og det er sket gennem en udbygget uddannelsesindsats, hvor man gennem uddannelse af personalet i skatteforvaltningen har kunnet spare i antal ansatte. Til gengæld er de, der er blevet tilbage, blevet uddannet noget bedre. Det er da klart en metode, og den er der altså kommuner, som allerede har gennemført. Til fru Pia Gjellerup kan jeg da sige, at de, jeg har talt med, har i meget høj grad været socialde-